

درآمدهای نفتی ایران ایجاد رانت خواری، حذف رقابت

دکتر شیرکوند معاون امور اقتصادی وزارت امور اقتصاد و دارایی از جمله دولتمردانی است که علم و عمل را نوامی حاصل کرده است. وی با کسب مدرک دکترای مدیریت، تدریس در دانشگاه تهران و همچنین تصدی معاونت کلیدی این وزارتخانه حساس توانسته است چهره‌ای شاخص اراند دهد. علاوه بر این دکتر شیرکوند خود نیز دست به قلم است. یادداشت‌های اقتصادی، سیاسی وی در رسانه‌های معتبر کشور خوانندگان زیادی دارد. در این مصاحبه چالش‌های عمده پیش روی اقتصاد ایران، راهکارهای رفع این چالش‌ها، توزیع عادلانه ثروت و تحقق عدالت اجتماعی، آثار ناکوار قاچاق کالا بر منغیرهای کلان اقتصادی، دلایل عدم موفقیت دولت در خصوصی‌سازی، چرایی محقق نشدن درآمدهای معسوب بودجه، اصلاح نظام مالیاتی، هدفمند کردن یارانه‌ها و راهکارهای رسیدن به فرم مطلوب و نوین بودجه ریزی با دکتر شیرکوند به بحث گذاشته شده است. صحبت‌ها کارشناسانه است و مطالعه آن تمرکز می‌طلبد.

اساساً نیازی به جمع‌آوری اصولی مالیات و تعامل با مردم در اداره اقتصادی جامعه احساس نکند. برای رفع این مشکل باید در ساختار اقتصاد کشور یک بازنگری کلی صورت پذیرد. تلفی فروش نفت به عنوان فروش دارایی سرمایه‌ای که اخیراً در نظام تدوین بودجه دولت وارد شده است می‌تواند این نگرش را که می‌توان درآمد فروش نفت را صرف پرداخت‌های جاری دولت نمود، اصلاح کند. به عبارت دیگر باید این بینش در جامعه و در میان مسئولین ایجاد شود که درآمد حاصل از فروش نفت باید تبدیل به دارایی سرمایه‌ای دیگری شود که در فرآیند تولید به کار گرفته شود و در نهایت منجر به افزایش محصول ملی گردد. در این راستا، اصلاح نظام جمع‌آوری مالیات و تلاش برای گسترش فرهنگ مالیاتی حتی در جزئی‌ترین بخش‌های اقتصادی جامعه از ضروریات است. درآمد مالیاتی باید بتواند حداکثر مخارج دولت را تأمین نماید و درآمد نفت تنها باید تبدیل به دارایی سرمایه‌ای از نوع دیگری شود. یکی از اقدامات اساسی انجام شده در جهت اصلاح ساختار اقتصادی کشور در کنار سایر اقدامات، ایجاد حساب ذخیره ارزی از طریق چشم‌پوشی از مصرف بخشی از درآمدهای نفتی سالانه دولت و واریز آن به حساب مذکور در جهت مقابله با آثار سوء ناشی از نوسانات قیمت نفت و تأمین بخشی از منابع لازم برای انجام سرمایه‌گذاری‌های مولد در اقتصاد بوده است. این سیاست که خود می‌تواند کاهش تدریجی وابستگی دولت به درآمدهای نفتی را به دنبال داشته باشد یکی از چند دستاورد بزرگ برنامه‌های

عمده‌ترین چالش‌های پیش‌روی اقتصاد ایران چیست و برای رفع آنها چه اقداماتی صورت گرفته و یا چه تمهیداتی اندیشیده شده است؟

یکی از مهم‌ترین معضلات اقتصاد ایران وابستگی شدید آن به درآمدهای نفتی است. در حقیقت "در اندام اقتصاد ایران خون مسمومی وجود دارد و این خون مسموم چیزی جز رانتی بودن اقتصاد ایران نیست" که از وابستگی اقتصاد به درآمدهای نفتی ناشی شده است. اقتصاد ایران که از آغاز دهه ۱۳۴۰ خورشیدی توسعه یافته شده بود در اوایل دهه ۱۳۵۰ با چهار برابر شدن قیمت نفت و افزایش درآمد ارزی کشور از یک اقتصاد توسعه‌ای به یک اقتصاد تک محصولی تبدیل شد. پول‌های نفت در اداره کشور نقش تعیین‌کننده‌ای بر عهده گرفت و اساساً رویکرد حکومت را هم دچار دگرگونی کرد. از همین زمان بود که ساختار اقتصادی بیمارگونه‌ای در کشور جان گرفت که با تشدید آن به واسطه تحولات بیرونی و درونی ناشی از وقوع انقلاب اسلامی و بروز جنگ تحمیلی، خود باعث و بانی عمده مشکلات اقتصادی کشور از جمله عدم رشد مناسب، کاهش رفاه، افزایش بیکاری، تورم، گسترش اقتصاد زیرزمینی و... گردید. ضمن آن که با غالب شدن بخش دولتی بر بخش خصوصی، کارایی و بهره‌وری در اقتصاد به حداقل خود رسید.

وابستگی شدید بودجه دولت به درآمدهای نفتی و تأمین بخش قابل ملاحظه‌ای از درآمدهای دولت از محل فروش نفت، باعث شد که دولت

دولت است، البته دولت برای انجام این کار نیاز به حمایت و کمک قوای دیگر نیز دارد. قوه مقننه در ایجاد پیش نیازهای قانونی و قوه قضائیه در زمینه تضمین اجرای دقیق قوانین و جلوگیری از انحرافات، نقش اساسی دارند.

تحقق عدالت اجتماعی و توزیع عادلانه ثروت پیوسته یکی از اهداف کیفی برنامه‌های توسعه بوده است. از آنجا که این اهداف در زمره اصول اولیه نظام جمهوری اسلامی نیز می‌باشد، به نظر شما برای نیل به این آرمان‌های بلند چه قدم‌هایی برداشته شده است و نتایج آن را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

تحقق عدالت و توزیع عادلانه منابع و امکانات، از اهداف مهم هر جامعه‌ای به‌شمار می‌رود، از آنجائیکه هدف فوق در اصول مذهبی کشور ما مورد تأکید جدی قرار گرفته است، لذا این هدف نسبت به سایر اهداف از اهمیت بالایی در جامعه ما برخوردار است. معیضاً بدلائل متعددی از جمله ساختار اقتصادی نفتی کشور، ایجاد رانت‌های اطلاعاتی و... شکاف درآمدی در کشور در مقایسه با کشورهای پیشرفته که ادعایی نیز در این زمینه ندارد بالاتر می‌باشد. یادآوری می‌گردد که تساوی مطلق مترادف با عدالت نیست چنانچه در کشورهای اسکاندیناوی نیز شکاف درآمدی وجود دارد. ذکر این نکته ضروری است که تلاش در جهت زیاد نشان دادن شکاف درآمدی در کشور، عامه مردم را نسبت به نظام حاکم بر کشور، بدبین‌تر نموده و زمینه‌های بروز مفاسد اقتصادی بیشتر را فراهم خواهد آورد.

محاسبه شکاف درآمدی با استفاده از آمار و اطلاعات منتشر شده از سوی مرکز آمار، تغییرات ناچیزی را در شاخص نابرابری کشور به نمایش می‌گذارد. تنها تفاوت میان این دهه با دهه‌های قبل که از نظر شکاف درآمدی با هم مساوی بوده‌اند این است که درآمد در دوره‌های قبل بیشتر از دهه‌های جدید است لذا طبقات جامعه با همان سطح شکاف درآمدی، فشار بیشتر را احساس می‌نمایند. برای ترسیم شاخص نابرابری کشور در سه دهه گذشته، هزینه (درآمد) سرانه دو گروه مرفه جامعه تقسیم بر هزینه (درآمد) سرانه دو گروه ضعیف جامعه می‌گردد. به عبارت دیگر این شاخص بیان می‌کند که بطور متوسط هر فرد در دو گروه بالای درآمدی (هزینه‌ای) چند برابر هر فرد در گروه اول و دوم در سال‌های مختلف درآمد (هزینه) داشته است.

بر اساس روند شاخص نابرابری که در معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه شده است ملاحظه می‌شود که تا قبل از شوک نفتی در سال ۱۳۵۳ حداکثر شکاف نابرابری درآمدی (هزینه‌ای) میان افراد دو گروه بالای درآمدی (هزینه‌ای) با افراد دو گروه پایین، هزینه‌ای در حدود ۸ برابر می‌باشد اما به دلیل ساختار غلط اقتصادی حاکم در طی چند سال، این شکاف عمیق‌تر می‌گردد.

در سال ۱۳۵۶ یعنی اوج شکوفایی اقتصاد قبل از انقلاب اسلامی، نابرابری به رقم ۲۴/۲۱ برابر بالغ می‌گردد و پس از آن به صورت نوسانی روند نابرابری مذکور کاهش یافته و در اواخر سال‌های برنامه دوم و اوایل برنامه سوم توسعه

اصلاح ساختار اقتصادی دولت بوده است که آثار و نتایج خود را بسیار سریع به منصف ظهور رسانده است. از دیگر نتایج وابستگی شدید اقتصاد و بودجه دولت به درآمدهای نفتی، فدا شدن و تغییر شکل یافتن اصل رقابت در اقتصاد کشور است. رقابت عاملان اقتصادی در کسب سود از راه‌های مشروع و مجاز تولیدی، جای خود را به رقابت عاملان اقتصادی در کسب حداکثر سهم از درآمدهای نفتی داده است. به ویژه شرکت‌های بی‌شمار دولتی که در آنها کارائی و بهره‌وری معنای چندانی ندارد و معمولاً تمام همت و تلاش خود را صرف کسب بیشترین سهم از درآمدهای نفتی که در اختیار دولت است قرار داده‌اند.

در این وضعیت بخش خصوصی واقعی، چندان مجال فعالیت ندارد و روز به روز نحیف‌تر می‌شود. برای حل این مشکل باید تمام ارکان حاکمیت بپذیرند که تنها شرط پویایی و رو به رشد اقتصاد، بالندگی بخش خصوصی است و در این راستا باید تمهیدات لازم برای برطرف کردن تبعیض در بخش خصوصی و دولتی فراهم آید. ایجاد شرایط و امکانات برای همه به طور مساوی، حذف تمام رانت‌ها و شناسنامه‌دار کردن همه فعالیت‌های اقتصادی و ایجاد امنیت لازم برای فعالیت اقتصادی و سرمایه‌گذاری از ضرورت‌های کنونی جامعه ایران است.

فکر می‌کنید توان دولت در اعمال راهکارهای رافع این چالش‌ها به چه میزان است؟ و اساساً اگر تصور کنیم مجموعه‌ای از راهکارهای قابل اجرا برای مقابله وجود دارد چه سهمی از آن در اختیار دولت است؟

درآمدهای نفتی که اقتصاد ایران شدیداً به آن وابسته است و عامل ایجاد رانت جوئی و از میان رفتن اصل رقابت شده در دست دولت است. مسلماً تنها کسی که می‌تواند رابطه درآمدهای نفتی و اقتصاد کشور را اصلاح کند

در حدود ۸ برابر می شود یعنی؛ شکاف نابرابری تقریباً مساوی با سال های قبل از شوک نفتی می گردد. یادآوری می گردد که نابرابری مذکور فقط شامل نابرابری هزینه می باشد و عواملی نظیر انواع دارایی ها و ثروت به علت عدم وجود اطلاعات در این زمینه مدنظر قرار نگرفته است به نظر می رسد که چنانچه اطلاعات این اقلام در مراکز آماری وجود داشت و مورد محاسبه قرار می گرفت میزان نابرابری، بیشتر از ارقام جدول فوق می بود؛ معیناً این نکته وجود دارد که برای همه سال های دوره مذکور میزان نابرابری افزایش می یافت.

برای کاهش شکاف درآمدی در کشور راه های متعددی وجود دارد از جمله اینکه با ثابت نگهداشتن شکاف درآمدی، سیاست هایی جهت رشد درآمد سرانه در کشور اتخاذ شود. به عبارت دیگر چنانچه درآمد طبقات ضعیف جامعه به صورت مطلق افزایش یابد، اگر چه شکاف درآمدی هم کاهش نیابد احساس فشار کمتری خواهند نمود. سیاست هایی که در حال حاضر در کشور اتخاذ می شود اغلب از این قبیل می باشد همانند قانون مالیات ها، قانون سرمایه گذاری خارجی، افزایش نسبت طرح های عمرانی دولت نسبت به کل بودجه، واگذاری بخشی از شرکت های دولتی و... در این راستا بوده است. سیاست هایی نیز جهت کاهش فاصله طبقاتی در کشور اتخاذ شده است از جمله بهبود و فراگیر نمودن آموزش و بهداشت، اجرای طرح های اشتغال موقت و هدفمند نمودن یارانه های پرداختی که در حال حاضر مراحل طراحی آن در حال انجام می باشد از جمله روش هایی است که می توان برای کاهش شاخص نابرابری در کشور از آنها سود جست.

قاچاق کالا آثار ناگواری برای متغیرهای کلان اقتصادی در بر دارد و می توان از آن به عنوان عامل اخلاص در اقتصاد نام برد. حال سؤال اینجاست که اساساً چه عوامل و انگیزه هایی موجب قاچاق کالا را فراهم می سازد و چه اقداماتی برای مقابله با آن انجام شده است؟

معضل قاچاق پدیده ای است که در اکثر کشورها وجود دارد، بسیاری از کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه با این مقوله مواجه می باشند و کشور ما نیز از این مقوله مستثنی نیست. وجود مرزهای گسترده آبی و زمینی و همسایگی با کشورهای نظیر افغانستان، پاکستان، ترکیه و...، نوع سیاست های تجاری که بر اساس ضرورت های اقتصادی اتخاذ می شده اند و وجود سود سرشار حاصل از فروش کالاهای قاچاق از عوامل بروز و تشدید پدیده قاچاق در کشور می باشند. با توجه به این که قاچاق کالا یکی از شاخه های اصلی اقتصاد زیرزمینی است، نمی توان آمار چندان دقیقی از ارزش پولی آن ارائه نمود اما شواهد و قرائن حاکی از حجم قابل ملاحظه آن در اقتصاد بوده و لذا نیازمند اتخاذ تدابیر جدی برای مقابله با آن می باشد.

اصولاً قاچاق کالا در کشور به دو صورت انجام می گیرد:

۱- قاچاق کالاهای صادراتی؛ عمدتاً به دلیل ارائه برخی از کالاها با قیمت های یارانه ای و پائین تر از قیمت های جهانی از قبیل سوخت و دارو به مردم می باشد.

۲- قاچاق کالاهای وارداتی که مهمترین دلیل آن را می توان وجود تقاضای زیاد، تنوع، نوآوری در تولید، تبلیغات و کیفیت کالاهای خارجی در مقایسه با کالاهای داخلی و ریسک پائین قاچاق دانست.

وجه مشترک مهم این دو نوع قاچاق تفاوت قیمت کالا در بازار داخلی نسبت به بازار خارجی و بالعکس می باشد.

با توجه به تبعات و اثرات سوء واردات قاچاق در کلیه ارکان اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی کشور، طی سال های اخیر برای مقابله و مبارزه همه جانبه با پدیده قاچاق یک عزم جدی در دولت و دستگاه های اجرایی فراهم آمده است و در این ارتباط اقداماتی نظیر، تدوین لایحه مبارزه با قاچاق کالا، ارز، ریال و اوراق بهادار توسط دولت و ارائه آن به مجلس، آزادسازی های تجاری و تبدیل موانع غیر تعرفه ای به تعرفه های معادل، شناسایی کالاهای عمده باب قاچاق و انجام اقدامات لازم برای مقابله با آنها، روان سازی پروسه واردات و صادرات در گمرکات، نصب تجهیزات XRAY کانتینری در بندرعباس و گمرکات دیگر و به خصوص گسترش ابعاد مبارزه با قاچاق به بازارهای مصرف از سال جاری است که به موجب جزء ۳ بند (ر) تبصره ۱۹ قانون بودجه سال جاری و آیین نامه اجرایی آن به مرحله اجرا درآمده است که برآیند این اقدامات افزایش ریسک قاچاق و در نتیجه گران شدن کالاهای قاچاق می باشد که در صورت اجرای صحیح و مناسب، می تواند تأثیر بسزایی در کاهش حجم قاچاق داشته باشد ضمن آنکه آمار کشفیات قاچاق وارداتی نشانگر تشدید مقابله فیزیکی در نقاط صفر مرزی با این معضل طی سال گذشته و سال جاری بوده است. اضافه کنیم که تعداد پرونده های قاچاق کشف شده طی ۶ ماهه سال ۱۳۸۲ تعداد ۳۷۵۳۵ پرونده بوده است که در مقایسه با مدت مشابه سال ۱۳۸۱ حدود ۳۹۶۵ درصد افزایش نشان می دهد.

از خصوصی سازی به عنوان یکی از سیاست های راهبردی جهت اصلاح ساختارهای اقتصادی نام برده می شود لیکن به نظر می رسد موفقیت چندان در این خصوص حاصل نشده است، مشکلات و چالش های دولت در این ارتباط چیست؟ آیا مقاومت های موجود در بدنه دولت و دستگاه های زیرمجموعه قوه مجریه علت العمل این ناکامی نیست؟ برای رفع آنها چه اقداماتی صورت گرفته است؟

سیاست های اقتصادی دولت به ویژه در برنامه سوم بر مقررات زدایی، شفاف سازی و کاهش فعالیت های شبه بودجه ای دولت استوار بوده است که کاهش مداخلات دولت را در پی داشته، آمار و ارقام هم گویای کاهش دخالت دولت در امور اقتصادی و خصوصی سازی به میزان قابل توجهی بوده است به طوری که ارزش سهام فروش رفته شرکت های دولتی طی سال ۱۳۸۱، حدود ۱۵ برابر سال قبل بوده. البته درآمد پیش بینی شده از فروش سهام شرکت های دولتی در بودجه تحقق نیافته است و این احتمال برای سال ۱۳۸۲ نیز وجود دارد که علت عمده این امر از یک سو ارقام بلندپروازانه بودجه و از سوی دیگر نبود عزم جدی جهت خصوصی سازی در مدیران میانی دستگاه ها، نبود توان رقابتی در اغلب شرکت های دولتی به دلیل متکی بودن آنها به یارانه های دولتی، ساختار نامطلوب آنها، توانایی مدیریتی پائین

دولت در سال جاری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. تداوم انضباط مالی در جهت پیگیری آثار تشبیتی بودجه بر اقتصاد کشور و ماهیت غیرتورمی آن و حفظ تعادل بودجه دولت از جمله سیاست‌هایی است که می‌بایست در سال ۱۳۸۲ مورد توجه سیاستگذاران مالی کشور قرار گیرد.

هدفمند کردن یارانه‌ها و اصلاح نظام مالیاتی به عنوان دو رکن اساسی تحقق عدالت اجتماعی تاکنون محقق نگردیده است. موانع مرتبط با این عدم تحقق‌ها چیست و چه اقداماتی برای رفع آنها صورت گرفته است؟

در خصوص اصلاح نظام مالیاتی اقدامات اساسی صورت پذیرفته است که اهم اصلاحات را ذکر می‌کنم:

الف) اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم: قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ که به عنوان آخرین قانون مالیاتی تا سال ۱۳۸۰ ملاک عمل نظام مالیاتی قرار داشته است. در بهمن ماه سال ۱۳۸۰ مورد بازنگری کلی قرار گرفت به طوری که با توجه به تغییرات ایجاد شده به ویژه در مواد ناظر بر نرخ‌ها و معافیت‌ها و همچنین حذف برخی منابع مالیاتی اصلاحیه مذکور، تا حد زیادی به مثابه وضع یک قانون مالیاتی جدید می‌باشد.

ب) اصلاح قوانین مالیاتی غیرمستقیم: برخلاف مالیات‌های مستقیم که

خریداران و ... می‌باشد. با این حال پانچه که به رغم خصوصی سازی‌ها منشاء گسترش حوزه مالکیت دولتی بوده تزریق درآمدهای نفتی از ناحیه بودجه بوده است که دولت حل این معضل را نیز از طریق ساز و کار ماده ۶۰ قانون برنامه و حساب ذخیره ارزی مطرح نظر قرار داده است.

در رابطه با مقاومت‌های بدنه دولت با خصوصی سازی که در این سوال به آن اشاره شده است، باید گفت که در حال حاضر همه مسئولین اقتصادی بر این باورند که کاهش نقش دیوان سالاری دولت در تصدی‌گری‌های اقتصادی و آزادسازی فعالیت‌های اقتصادی از ضروریات اجتناب‌ناپذیر کشور ما است. اما خصوصی سازی نیز مانند هر جریان دیگر، گروه‌های ذی‌نفع و ذی‌نقوذ زیادی دارد که از اهداف اصلی دولت مقابله با این گروه‌ها است.

یکی از مشکلات دولت در سال جاری مشکل عدم تحقق

درآمدهای مصوب بودجه می‌باشد. دلایل این امر چیست و چه اقداماتی برای کنترل و رفع عدم تعادل بودجه صورت گرفته است؟

با وجود آنکه عملکرد درآمدهای حاصل از فروش نفت خام بیش از ارقام مصوب بوده است لیکن عدم تحقق منابع درآمدی مربوط به بخش درآمدهای عمومی (درآمدهای مالیاتی و سایر درآمدها) و نیز پیش‌بینی غیرواقعی از درآمد فروش سهام شرکت‌های دولتی، باعث شده است بخش عمده‌ای از درآمد مصوب در بودجه دولت محقق نگردد.

در خصوص درآمدهای مالیاتی، به دلیل برآوردهای غیرواقعی (به خصوص در بخش مالیات بر شرکت‌های دولتی و مالیات بر واردات)، وصولی از محل مالیات‌های مستقیم تاکنون بطور کامل تحقق نیافته است. با این وجود به دلیل تلاش گسترده سازمان امور مالیاتی برای وصول معوقه‌های مربوط به سنوات قبل و همچنین افزایش تمکین مؤدیان مالیاتی، وصولی از محل مالیات بر شرکت‌های غیردولتی (علیرغم کاهش نرخ مالیات از حداکثر ۵۴ درصد به ۲۵ درصد) حتی بیش از رقم مصوب محقق گردیده است.

منابع حاصل از وصول مالیات‌های غیرمستقیم نیز تنها توانسته است نیمی از رقم مصوب را محقق سازد. بررسی ترکیب اجزاء مالیات‌های غیرمستقیم نشان دهنده آن است که برآورد غیرواقعی از رقم واردات کالا به کشور و عملیاتی نشدن واردات خودرو موجب عدم تحقق گسترده درآمدهای مربوط در بخش مالیات بر واردات را فراهم آورده است.

در مورد بخش سایر درآمدها علاوه بر برآوردهای غیرواقعی، مهمترین دلیل عدم تحقق این بخش از درآمدها عدم پیش‌بینی ساز و کارهای اجرایی مناسب برای وصول برخی از درآمدهای مصوب بوده است. از جمله عمده‌ترین اقلام مذکور می‌توان به ردیف درآمدی موضوع دو درصد هزینه عملیات جاری شرکت‌های دولتی، بانکها و موسسات انتفاعی وابسته به دولت و همچنین ردیف درآمدی واگذاری حق امتیاز اپراتور دوم تلفن همراه اشاره نمود.

با توجه به عدم تحقق‌های گسترده در منابع عمومی بودجه دولت در هفت ماهه نخست سال، میزان کسری واقعی تا پایان سال در حدود بیست و دو هزار میلیارد ریال پیش‌بینی می‌گردد. بنابراین مدیریت تامین کسری منابع

بعد از مقایسه حتما ما را انتخاب خواهید کرد

نمایندگی فروش کلیه بلیط‌های داخلی و بین‌المللی - عضو یاتا

NILGOON RAH TOUR & TRAVEL Agency Co. L.T.D

تعداد ما ۲۴ سال تجربه حاصل

- ➔ برگزارکننده تورهای اروپایی و آسیایی و خاور دور با برترین سرویس
- ➔ اجرای تورهای داخلی بصورت انفرادی و گروهی
- ➔ رزروشن کلیه هتل‌های ۴ و ۵ ستاره در ایران و جهان
- ➔ اجرای تورهای زیارتی و سیاحتی و تفریحی در کلیه نقاط ایران
- ➔ خدمات ویژه جایگاه تشریفات CIP (میهمانان ورودی و خروجی)
- ➔ اخذ ویزای ورودی به ایران برای میهمانان خارجی
- ➔ اخذ ویزای دبی (فوری - عادی) و ویزای سوریه - ویزای تایلند و اکراین

تلفن: ۰۲۱-۸۷۳۸۵۱۱ / ۰۲۱-۸۷۳۱۲۹۰

مستندات قانونی آن از دهه ۱۳۳۰ در یک مجموعه گردآوری شده است، مستندات قانونی مالیات‌های غیرمستقیم تا سال ۱۳۸۱ پراکنده و متنوع بوده است. لیکن در سال ۱۳۸۱ کلیه قوانین و مقررات ناظر بر دریافت مالیات‌های غیرمستقیم و عوارض لغو، و مالیات‌های غیرمستقیم در قالب قانون تجمیع عوارض جایگزین موارد لغو شده گردیده‌اند. اهم محورهای قانونی مذکور عبارتند از:

- ۱- اصلاح و گردآوری قوانین مربوط به مالیات‌های غیرمستقیم در یک مجموعه
- ۲- کاهش مراجع وصول‌کننده عوارض مالیات
- ۳- لغو معافیت‌های تجاری زائد و منطقی نمودن معافیت‌ها
- ۴- لغو معافیت‌های مختلف اشخاص و دستگاه‌ها از پرداخت عوارض شهرداری‌ها
- ۵- کاهش و منطقی ساختن نرخ‌های مالیات غیرمستقیم
- ۶- لغو اختیار وضع عوارض و سایر وجوه توسط مراجع متعدد
- ۷- کاهش تعدد انواع مالیات‌های غیرمستقیم
- ۸- تعیین نرخ و مبنای عوارض ملی
- ۹- تعیین یک نرخ تعرفه برای واردات به جای عوارض تعرفه‌ای و شبه تعرفه‌ای گوناگون و پراکنده

ج) تهیه لایحه مالیات بر ارزش افزوده
علاوه بر موارد فوق، تدوین لایحه مالیات بر ارزش افزوده (VAT) از مهمترین اقدامات در راستای اصلاح نظام مالیاتی و تغییر پایه مالیاتی از درآمد به مصرف می‌باشد. که در سال‌های اخیر مورد توجه وزارت امور اقتصاد و دارای قرار داشته است. تلاش در جهت تصویب نهائی لایحه مذکور و نیز فراهم آوردن زمینه‌های اجرای آن از جمله برنامه‌های آتی این وزارت است. به موجب لایحه مصوب دولت کلیه کالاهای تولید شده و خدمات ارائه شده در مراحل مختلف تولید. توزیع و مصرف به استثنای برخی معافیت‌های ملحوظ در لایحه، مشمول نرخ هفت درصد می‌باشد و صادرات مشمول نرخ صفر است. هدفمند شدن یارانه‌ها نیازمند اصلاح و ساماندهی ساختار فعلی نظام تامین اجتماعی است که در برنامه سوم توسعه این مهم پیش‌بینی شده است. در این رابطه لایحه قانون مربوط به نظام تامین رفاه اجتماعی توسط دولت تهیه و تنظیم گردیده که هم‌اکنون در مرحله تصویب نهائی مجلس محترم شورای اسلامی می‌باشد. پیش‌بینی می‌شود با اجرای تمهیدات این لایحه بتوان به هدفمند نمودن یارانه‌ها امیدوار شد.

یکی از مشکلات اقتصادی دولت فرم بودجه‌ریزی سنتی است. برای حل این مشکل و پاسخگویی به ضرورت گذار از بودجه‌ریزی سنتی و رسیدن به فرم مطلوب و نوین بودجه چه اقداماتی صورت گرفته است؟

ابزارهای بودجه‌ای به عنوان مهم‌ترین ابزارهای مالی دولت جهت عملی نمودن برنامه‌های ساماندهی و اصلاح ساختار اقتصادی کشور مطرح است. به همین منظور متناسب‌سازی نظام بودجه‌ریزی کشور با برنامه‌های اصلاحات ساختاری از جمله مواردی است که می‌بایست مطمئن نظر سیاست‌گذاران مالی و اقتصادی کشور قرار گیرد. تنظیم بودجه کل کشور متناسب با آخرین طبقه‌بندی بین‌المللی ارائه شده در خصوص تدوین آمارهای مالی دولت (GFS)، حذف تبصره‌های دائمی و غیرضرور بودجه و تبدیل آنها به قوانین دائمی و ابعاد بودجه‌ای سیاست یکسان سازی نرخ ارز در تدوین بودجه کل کشور از جمله اقدامات مثبت است که در تنظیم بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور نیز مدنظر قرار داشته است. علاوه بر این، مهمترین اقدامی که در جهت کاهش فعالیت‌های شبه مالی در بودجه سال ۱۳۸۲ اعمال شده، شفاف سازی قیمت حامل‌های انرژی است که به موجب بند (د) تبصره ۱۲ قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور، مورد پیگیری قرار گرفته است. علاوه بر استمرار راهکارهای فوق در تنظیم قوانین بودجه سنوات آینده، مهمترین راهکاری که در حال حاضر در جهت اصلاح ساختار بودجه‌ریزی کشور می‌بایست مدنظر قرار گیرد، حرکت از بودجه‌ریزی برنامه‌ای به سمت یک نظام بودجه‌ریزی عملیاتی است که در آن درآمدها و هزینه‌ها براساس عملیات و فعالیت‌های واقعی دستگاه‌ها، برآورد و تعیین گردد. همچنین تعدیل و حذف اعتباراتی که در قالب ردیف‌های متفرقه در بودجه کل کشور لحاظ می‌گردند از جمله دیگر اقداماتی است که می‌بایست مورد توجه واقع شود.

هوا دریا

HAVA DARYA

TOUR & TRAVEL AGENCY

دفتر خدمات مسافرتی و جهانگردی

فعالیت‌های گردشگری و تفریحی در استان تهران و سایر استان‌های ایران

و کلیه خطوط بیرون‌المللی

دفتر خدمات مسافرتی هوا دریا با بیش از ۴۰ سال تجربه با خدمات زیر:

- رزرو جا در کلیه خطوط هواپیمایی و وسیله تلفن، فاکس و تحویل بلیط در محل درخواستی
- رزرو هتل در سراسر ایران و جهان
- رزرو اتومبیل با و یا بدون راننده در خارج از کشور
- تنظیم تورهای دسته‌جمعی و رزرو جا برای سایر تورها
- حواله بلیط به خارج از کشور به مقصد ایران
- بلیط ارزان به تمام نقاط جهان
- بلیط داخلی روی کلیه خطوط هواپیمایی داخلی

نشانی: خیابان استاد مطهری، شماره ۱۶۵
تلفاکس: ۸۷۴۲۸۰۲